

E Liber. I.

Tum peccata venialia sine confitenda de necessitate salutis.

Capitulū VII. Pater

DEcata venia
lia confiteri prout plurimi
doctorum asserūt nō est de necessitate
salutis qz nullus ppter peccata venias
lia si nō assint mortalia a psortio fide
lium separabif. Debet tñ quilibet in
quātum valet. a se etiā inimima pecca
ta propulsare .qz minimū peccatū pot
sieri in pspectu dei magnū. dū sibi pla
cer. vnde richardus de sancto victore
q si ex fragilitate nostra venialia pec
cata pmittimus. neqz tamē pro bui
modi de psortio fideliū separamur.
Debemus tamen inquātū valemus
er dñs adiunerit ea propulsare de nos
bis. quodlibet em̄ peccatū liceat homi
nibz videat minimū si nō displiceat
apd qz iudicē iustū sit magnū. dicit nā
qz ang. Nullū peccatū criminale dū
displicet nullū veniale dū placz. Stu
teamus igit̄ nō solū magna. s̄ etiam
minima vitare peccata. ne si minima
contēnūt. paulatī defluam? h̄c rich.
F Unde salubre est etiā de pec
catis venialibz pfectiōne facere. quia
dum minutis peccatis medicamenta
nō adhibeb̄. p mediū pfectiōnes et cō
fessionis acalia pia opa. valde cor in
frigidat̄ h̄is. et reddūt faciliores ad
alia maiora peccata perpetranda. ppter
ter hoc dicit beatus augustinus. Non
solum ad pfitendum mortalia verum
etiam venialia sic h̄ortaf dicens. Qui
confiteretur peccata sua et accusat ea. iaz
pactum cum deo facit. Excusat deus
peccata tua si et tu accusas coniuges
tis deo. oportet q̄ oderis i te opus tu
um. et ames in te opus dei. inicuz om
nium bonorū operum. confessio ē ope
rū malorum. et tunc facis veritatem

Dist. II. Ca. VII.

quia nō te palpas nō tibi blandirisi
fac igitur veritatem confessionis. ve
ni ad lucem in operibus bonis etiā pp
ter illa. que videntur minuta peccata
lingue aut cogitationum aut immode
rationis in rebus pfectis. quoniam mis
nuta peccata plura. si negligantur oc
cidunt. Minute sunt grise que flumi
na implent. minuta sunt grana arenae
sed si multa arena imponatur. premis
atq̄ opprimit. hoc facit sentina neglec
ta. quod fluctus facit irruens sed diu
intrando et non exhauriendo mergit
navem. Quid est autem exhauire mi
si bonis operibz agere ne obruat pec
cata. gemendo iejunando tribuēdo ig
noscendo. hoc augustinus. Necessitatem
est qui gratiam dei desiderat habes
re; et in summi sponsi et amici amplex
ibus frequentius manere ut a peccata
ris nō solum mortalibus. sed etiā ve
nialibus studeat se cohiberi. Si autē
ex sua negligentia aliquam maculam
etiam venialis peccati contraxerit. p
tinus conetur illam per confessionem
et penitentiam a se expurgare. ne evi
gratia et confortio tanti hospitii con
tingat carere. De hoc quidā doctor sic
dicit. Caneamus quantum possimus
ne aliquid i nobis inueniat dominus
noster ihesus cristus. qd̄ oculos eius
offendar et si forsitan ut solet humane
condictionis fragilitas aliquam ne
gligentie maculam contraxerit. cicius
per confessionem et penitentiam lacri
maruz abluere eam omni studio festi
nemus. ne diu sine amici nostri mane
amus amplexu. quia paratio est nos
recipere. q̄ perdere tantum si non tar
demus de die in diem reuerti ad deus
h̄c enim duo mala odit̄ venis omnipot
ens in omnibus hominibus. id scili
cet negligentiam reuertendi et negli
gentiam sue salutis desiderandi h̄c il
l. q.

le . Ex dictis sigis colligere possumus bonum et salubre esse etiam peccata re nialia per confessionem abstergere. ut et magis purgatum ad suscipienda gratiam. vnlquisq; possit h[ab]e. **F**ilius **S**ic etiam desiderio vtruz facta confessione teneat quis iterare confessionem. vel si sint aliqui casus ppter quos oporteat confite[re] iterare confessionem prius factaz. **E**t si quis peracta penitentia recidivū fecerit ite rūm cadendo in peccatum. vtrū teneat talis peccata prius confessi ppter hoc reiterare p[ro]fessionē factā resumen do aut p[ro]maz. **C**a. **VIII** **P**ater.

Dicitare d[omi]n[u]s q[uo]d confessionem semel bona si de factam ei. qui potuit absoluere. nū q[uo]d tenetur homo reiterare nisi velit ymo vt dicit Ioh. in quadā questione de quolibz q[uo]d nō p[ot]est aliquis auctoritate cuiuscūq; hominis compelli ad confitendū peccatū. quod alteri p[ro]fessus ē qui absoluere potuit. q[uo]d confessio peccatorum est quoddā sacramentale d[omi]nino imperio subiacēs non humano. **D**icitur tamen casus i quibus tenetur homo confessione[n]t nō rite fac tam iterare et hoc in quatuor casibus vt ppter defectū confessoris aut propter defectum confitentis Propter defectū confessoris dupliciter. aut q[uo]d defecit ei clavis potentie. eo q[uo]d nō potest de illo peccato absoluere. aut quia defecit ei clavis scientie. quia nescit discere. Propter defectum confitentis dupliciter. aut quia dimidiavit confessionem id ē q[uo]d scienter tacuit aliquod peccatum mortale. aut quia contēpsit seu neglexit satisfacere et oblitus est satisfactionem iniunctam. nam si sciret eam implere vellet. non oportet confessionem iterare Cū supradictis

satis videtur cōcordare in pluribus Raym. et hostiens. ipsi tamen ponunt etiam casum de eo qui in proposito est non deserendi peccatum. propter tales igitur casus ut premissum est tene tur homo confessionem nō debito modo factā reiterare Qui d[omi]no cōfessus fuit p[er]t[inent]a ut debuit et cui debuit. reiterare nō tenet nisi velit ppter magis ceterum. quia quanto frequentius et plus tribus quis sua crimina sub spe venie confessus fuerit tanto potiore remam suorum scelerum et habundantiori gratiam a d[omi]no consequetur. **I**tidendum est etiam de hoc vtrū post cōpletam penitentiam recidivans teneatur taz illud recidivū q[uo]d omnia alia que cōmisit confiteri maxime si p[ro]fiteatur tali qui nunq[ue] als audiuit eum. Non credo q[uo]d teneatur dicere specia liter et distincte ea que ante confessus est. sed sufficit confiteri generaliter te illis exprimendo ingratitudinem suam et dicendo de multis et magnis peccatis mortalib[us] liberavit me dominus existens nihilominus sic offendit eum ut si forte nesciat exprimere aut nō exprimat ingratitudinis nomen nō nocet. dum talia dicat verba. q[uo]d ex quib[us] factos ingratitudinem illā possit intelligere. **R** Utruz etiā liceat cōfessionem dimidiare dicendū q[uo]d non q[uo]d oportet q[uo]d vni fiat confessio omnī que habet in memoria. Si vero aliā exciderint a memoria nō debet ob hoc iterari alias reputari p[ro]fessio dimidiata q[uo]d si homo peccatū q[uo]d in priori cōfessione oblitus fuit postmodū p[ro]ficeretur etiā alteri. nō oportet propter hoc totam p[ro]fessionē iterare. licet hoc quidam senserint sū sufficit q[uo]d p[ro]fessio di se vel explicite. Aliā aut i generali di